

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: A. T.,
bytem ,
zastoupen JUDr. Barborou Steinlauf, MA, Ph.D., advokátkou,
sídlem Fetrovská 893/29, Praha 6,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 600,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právní zástupkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námítky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 5. 2023, č. j. X, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod.
2. Žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná se dle něj dostatečně nevypořádala s odůvodněním, proč nebyl pokles pracovní schopnosti u žalobce posuzován dle kapitoly XV, oddílu A, položky 1c), 1d) nebo 1e) vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“ nebo „vyhláška“) kdy nevyhodnotila schopnost žalobce v budoucnu vykonávat pracovní činnost a nereflektovala doloženou zdravotnickou dokumentaci, prokazující dlouhodobě špatný psychický stav žalobce, který ho podstatně omezuje ve studiu střední školy, nepřihlédla k žalobcem namítané skutečnosti, že žalobce měl v druhém pololetí roku 2022 zameškáno 191 hodin výuky, v druhém pololetí roku 2023 pak 170 hodin. Žalovaná dle žalobce porušila § 50 odst. 4 správního řádu, nepřihlížela ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Tím nesprávně zjistila skutkový stav, čímž porušila zásadu materiální pravdy dle § 3 správního řádu.
3. Žalovaná se nevypořádala s žalobcem předloženými důkazy, konkrétně opomenula jím doloženou zprávu MEDIPLANT, s. r. o. z psychiatrického vyšetření ze dne 3. 4. 2023, ze které vyplývá, že žalobce je „*schopen soustředit se maximálně 4 hodiny, mívá propady nálad, zničehonic je mu nanic, nevnímá žádný spouštěč, 1x se sebepoškodil ... 20. 3. měl záchvat ve škole – začal se klepat, hůř se mu dýchalo, musel odejít domů, stalo se to zničehonic.*“ Žalovaná tuto zprávu ve svém odůvodnění opomenula, a namísto toho uvedla, že žalobce má „*výkyvy nálad v návaznosti na stres ze zkoušek...dle doložených vyšetření se jedná o lehký organický psychosyndrom, odeznívající.*“ Takový závěr nelze z daného vyšetření vyvodit. Žalobcem doložená zpráva naopak dokládá, že žalobce trpí sklony k sebepoškození a k úzkostným záchvatům, a že jeho psychický stav ho výrazně omezuje v plnění školní docházky. Nelze souhlasit ani se závěrem, že psychické potíže žalobce odeznívají. Ty se naopak zintenzivnily až několik měsíců po úrazu. Nelze se dále spokojit se závěrem žalované, že žalobce nadále studuje střední školu s lehkým omezením. V odůvodnění chybí vypořádání žalované se skutečností, že žalobce v prvním pololetí roku 2022 zameškal 191 hodin výuky a v druhém pololetí roku 2023 170 hodin výuky, a to kvůli zdravotnímu stavu. To je zhruba třetina ze všech vyučovaných hodin v ročníku. Z psychiatrického vyšetření ze dne 3. 4. 2023 také vyplývá, že v důsledku svého zdravotního stavu má žalobce potíže se soustředit. V rozhodnutí také chybí odůvodnění, jak může zdravotní stav žalobce ovlivňovat jeho budoucí pracovní činnost, namísto toho žalovaná ztotožňuje studium střední školy se schopností vykonávat pracovní činnost. Z doložených důkazů vyplývá, že probíhající studium žalobce je výrazně omezeno.
4. Žalovaná dle žalobce nenaplnila požadavky na úplné a přesvědčivé odůvodnění rozhodnutí, když nevzala v potaz doloženou lékařskou zprávu z psychiatrického vyšetření ze dne 3. 4. 2023 ani skutečnost, že žalobce se kvůli svému zdravotnímu stavu nemohl účastnit jedné třetiny výuky ve školním roce 2022/2023. Žalobce i nadále vnímá pokles své pracovní schopnosti minimálně v intenzitě I. stupně invalidity (35 – 40 %).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 5. 9. 2023. S ohledem na námitky žalobce byl proveden důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 7. 3. 2024, kterým byl žalobce shledán invalidní pro invaliditu prvního stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy k vyhlášce, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 11. 5. 2023. Proti tomuto posouzení nemá žalovaná námitky. Žalovaná dodala, že dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „ZDP“), má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění (§ 40 ZDP), která se zjišťuje k datu vzniku invalidity.
6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
7. Dle posudku o invaliditě ze dne 19. 4. 2023, č. j. LPS/2023/202-P5_CSSZ, žalobce nebyl invalidní. Rozhodující příčinou DNZS žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení dle kapitoly XV, oddílu A, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25 %.
8. Rozhodnutím žalované ze dne 11. 5. 2023, č. j. X, byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod.
9. Dle posudku o invaliditě ze dne 5. 9. 2023, č. j. LPS/2023/1209-NR-MRS_CSSZ, žalobce nebyl invalidní. Rozhodující příčinou DNZS žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení dle kapitoly XV, oddílu A, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25 %. Jednalo se tedy o shodné posouzení jako v posudku z prvostupňového řízení.
10. Na základě tohoto posudku bylo žalovanou vydáno žalobou napadené rozhodnutí.
11. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
12. Soud při rozhodování vycházel z následujících právních předpisů.
13. Podle § 39 odst. 1 ZDP *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle § 39 odst. 2 ZDP *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
15. Podle § 39 odst. 3 ZDP *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

16. Podle § 39 odst. 4 ZDP *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
17. Pod kapitolu V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jsou zařazeny duševní poruchy a poruchy chování. Uplatní se tyto posudkové zásady: *při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti je nutné posoudit úroveň psychických, mentálních, sociálních a pracovních funkcí a schopnosti vykonávat pracovní činnosti takovým způsobem nebo v takových mezích, které jsou považovány za normální vdaném sociokulturním prostředí. Přitom se vychází z průběhu a závažnosti zdravotního postižení, celkového tělesného stavu, schopnosti adaptace, osobnostních charakteristik, úrovně intelektu, sociální přizpůsobivosti, zvládnutí zátěže a z dopadu na pracovní schopnost a schopnost vykonávat denní aktivity. K hodnocení dopadu duševní poruchy a poruchy chování na pracovní schopnost a schopnost vykonávat denní aktivity se využívá dotazníkových metod a posuzovacích škál, jimiž se hodnotí intenzita psychopatologických příznaků, subjektivní stav a prožívání, psychosociální adaptace a schopnost způsobu života přiměřeného sociálnímu postavení. Součástí posouzení je zpravidla i psychologické vyšetření, zejména zjištění vlivu poruchy na osobnost a výkon. Funkčně je třeba rozlišit rozsah postižení. Minimální postižení znamená, že je přítomen odklon od normy v jedné nebo několika oblastech, případně mírné postižení v určitých obdobích. Při lehkém postižení je zřetelný odklon od normy, lehké postižení trvá většinu sledovaného období nebo jde o středně těžké postižení v určitých kratších obdobích. Středně těžké postižení je provázeno výrazným odklonem od normy ve většině aktivit, středně těžké postižení trvá po většinu sledovaného období nebo těžší postižení je zaznamenáno jen v určitých ohraničených obdobích. Těžké postižení představuje výrazný odklon od normy ve všech aktivitách, postižení trvá po většinu sledovaného období. Zvláště těžké postižení znamená takový odklon od normy, který dosáhl velmi výrazného stupně s dlouhodobým trváním. Při posuzování míry poklesu pracovní schopnosti u duševních poruch a poruch chování by sledované období, rozhodné pro posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, mělo trvat zpravidla rok.*
18. Pod položku 5 jsou řazeny poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy.
Úzkostné a fobické poruchy, generalizovaná úzkostná porucha, sociální fobie, specifické fobie, smíšené úzkostně-depresivní poruchy, obsedantně kompulzivní porucha, reakce na závažný stres a poruchy přizpůsobení, posttraumatická stresová porucha, disociativní porucha, porucha somatoformní, neurastenie. Posudkové hledisko: Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba zhodnotit typ, rozsah a tíži psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátem. Psychologické vyšetření se využívá k objasnění příčin a motivace obtíží a event. sekundárního zisku.
19. Pod položku 5c) spadá *středně těžké funkční postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena 25 – 35 %.*
20. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.*

hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

21. Podle § 38 písm. a) ZDP pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
22. Podle § 40 odst. 1 ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku a) do 20 let méně než jeden rok, b) od 20 let do 22 let jeden rok, c) od 22 let do 24 let dva roky, d) od 24 let do 26 let tři roky, e) od 26 let do 28 let čtyři roky a f) nad 28 let pět roků.
23. Podle § 40 odst. 2 ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
24. Podle § 40 odst. 3 ZDP pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia. Ustanovení § 12 odst. 1 věty druhé platí zde přiměřeně.
25. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
26. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce si Městský soud v Praze vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 7. 3. 2024 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 35 %. Vznik invalidity stanoven dnem 11. 5. 2023. Doba platnosti posudku stanovena do 31. 3. 2026.
27. Bylo konstatováno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla úzkostná porucha vyvolaná

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

stresem, zdravotní postižení dle kapitoly V, položky 5c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jednalo se o středně těžké postižení se značně sníženou úrovní sociálního fungování, výkon některých denních aktivit byl značně omezený. Rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 25 - 35 %. Posudková komise zvolila horní hranici poklesu míry rozmezí pracovní schopnosti pro aktuálnost psychického stavu s nutností pokračovat v současné intenzivní psychologické a psychiatrické léčbě vyžadující omezení denních aktivit a přerušení studia. Celkový pokles míry pracovní schopnosti žalobce byl shledán 35 %.

28. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru psychiatrie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Při jednání byl zdravotní stav žalobce posouzen odbornou lékařkou.
29. V rámci diagnostického souhrnu uvedeno: st. po kraniotraumatu s difúzním axonálním poraněním. St. p. úrazu na snowboardu 3/2022. St. p. fraktury zygomaticomaxilárního komplexu vlevo, revizní, repoziční a fixační operaci. Stav po abrupci baze I. MTC vpravo 3/2022, posttraumatická stresová porucha, depresivní úzkostná porucha osobnosti, kognitivní deficit odeznívající, MMSE 29/30, pásmo normy, nikotinismus, THC užívání v anamnéze.
30. Dle posudkového závěru utrpěl žalobce dne 21. 3. 2022 na snowboardu úraz včetně úrazu hlavy, byl 24 hodin v bezvědomí, MR vyšetření potvrdilo difúzní axonální poranění mozku. Měl zlomeninu obličejových kostí (zygomaticomaxilárního komplexu) vlevo, které byly léčeny stomatochirurgicky revizní, repoziční a fixační operací 3/2022. Došlo ke zhojení zlomeniny, rána občas pobolívala. Dále měl zlomeninu baze základního článku palce pravé ruky léčenou chirurgicky, nález byl normální, ruku mohl plně zatěžovat. Horní a dolní končetiny byly s normálním nálezem, neurologické vyšetření trvalé patologické změny neprokázalo, měl přechodné brnění dolních končetin punčochového typu. EMG vyšetření potvrdilo normální nález na dolních končetinách. Pánev byla bez deformit, páteř bez posudkově významných změn. Stoj a chůze byly samostatné, normální, bez omezení vzdálenosti chůze. V době jednání posudkové komise chodil s oporou pomůcky pro potíže s meniskem, měl odlehčovat končetinu.
31. Po úrazu došlo k poruchám nálady, ke zhoršení psychického stavu, objevila se ojedinělá sluchová halucinace, jedenkrát došlo k sebepoškození, byl vyšetřen v psychiatrické léčebně Bohnice, nasazena psychofarmaka, provedeno psychologické vyšetření. To potvrdilo porušení kognitivních funkcí, paměti, soustředění, zpomalení psychomotorického tempa. Měl panické ataky, depresivní poruchu, organickou poruchu. Byla indikována rehabilitační léčba, trénink kognitivních funkcí. Během léčebného pobytu došlo k postupné úpravě zdravotního stavu, ke zlepšování kognitivních funkcí, MMSE byl 29/30. Byla testována pozornost a orientace (17/18), paměť (18/26), verbální fluence (13/14), jazyk (26/26), zrakově - prostorové schopnosti (15/15), hraniční výsledek byl pouze v subtestech paměti. Postupoval v adaptaci na následky kraniotraumatu, aktuální psychický stav byl stabilizovaný na medikaci. Trval odeznívající lehký deficit kognitivních funkcí, přetrvávaly výkyvy ve výkonnosti, narušení pozornosti, jak uváděla rehabilitační lékařská zpráva MUDr. X ze dne 16. 3. 2023. Přetrvávala únava, porucha koncentrace, bylo doporučeno pokračování v komplexní rehabilitaci. Pedagogicko – psychologická zpráva ze dne 21. 10. 2022 uváděla v aktuálním vyšetření kognitivních schopností deficitní výkon ve sluchové paměti, zpomalení pracovního tempa, kognitivní flexibility a vizuomotoriky. Výkony v krátkodobé a pracovní byly aktuálně deficitní, ale v porovnání s výsledky z vyšetření Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

PPP z dubna 2013 výkony krátkodobé paměti nebyly nápadně sníženy, dosahovaly dolního pásma průměru. V oblasti vizuomotoriky dosahoval průměrných výsledků. Psychiatrická lékařská zpráva MUDr. X potvrzovala úpravu zdravotního stavu, zlepšení soustředění a kognitivních funkcí, postupnou úpravu nálady k normě. Přetrvávání emoční lability, občasné stavy zvýšeného napětí a úzkosti. Měl obtíže s usínáním, byla doporučena úprava životního stylu. Byl kuřák s pravidelným užíváním THC v anamnéze, orientovaný místem, časem i osobou, s normálním chováním a komunikací a průměrným intelektem. Psychologická zpráva PhDr. X ze dne 26. 6. 2023 sice uváděla vážnutí orientace časem a místem, nebyla ale v souladu s ostatními doloženými objektivními lékařskými nálezy. Byl kardiopulmonálně kompenzovaný, bez dušnosti. Interní onemocnění ani posudkově významné postižení zraku a sluchu doložené objektivní lékařské zprávy neprokazovaly.

32. Komise zhodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce funkční poruchu po úrazu s postižením hlavy a mozku, rozvinutou úzkostnou poruchu s probíhajícími záchvatovitými stavy úzkosti, panické ataky, došlo i k afektivnímu jednání žalobce. Manifestace středně těžké úzkostné poruchy žalobce byla zřejmá i při jednání komise, kdy docházelo pravidelně k tělesnému třesu, byla patrná emoční labilita a unavitelnost při eskalaci traumatického prožitku, která omezovala denní aktivity žalobce. Rozhodující příčinou DNZS žalobce byla úzkostná porucha vyvolaná stresem, zdravotní postižení dle kapitoly V, položky 5c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jednalo se o středně těžké postižení se značně sníženou úrovní sociálního fungování, výkon některých denních aktivit byl značně omezený. Rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 25 - 35 %. Posudková komise zvolila horní hranici poklesu míry rozmezí pracovní schopnosti pro aktuálnost psychického stavu s nutností pokračovat v současné intenzivní psychologické a psychiatrické léčbě vyžadující omezení denních aktivit a přerušování studia. Celkový pokles míry pracovní schopnosti žalobce byl shledán 35 %.
33. Posudková komise nezhodnotila jako rozhodující zdravotní postižení dle kapitoly XV, stavy po úrazech, oddílu A, postižení hlavy, položky 1b) přílohy, tj. funkční poruchu po úrazech hlavy a mozku s lehkým funkčním postižením, kdy některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Odpovídající rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti bylo 15 – 25 %, tedy nižší, než odpovídalo výše uvedeným neurotickým poruchám dle kapitoly V. Posudková komise rovněž nezhodnotila zdravotní postižení podle kapitoly XV, oddílu A, položky 1c) přílohy, neboť nebyla naplněna podstata středně těžkého postižení.
34. Žalobce byl invalidní v prvním stupni. Datum vzniku invalidity, uznání trvání DNZS bylo stanoveno k datu psychiatrické lékařské zprávy ze dne 11. 5. 2023. Žalobce mohl vykonávat původní zaměstnání, pokračovat ve studiu na střední odborné škole i s použitím individuálního studijního plánu, pracovat v menší intenzitě a rozsahu, mohl vykonávat práci méně psychicky náročnou na kratší dobu i s přestávkami. Námitky uvedené v žalobě byly náležitě prostudovány a posouzeny. Posudková komise zhodnotila všechna zdravotní postižení maximalisticky. Vzhledem k věku a další plánované léčbě, velmi pravděpodobnému zlepšení zdravotního stavu byla platnost osudku stanovena na dobu 2 let do 31. 3. 2026.
35. Posudková komise se tedy neztotožnila s posudkovým hodnocením posudkových lékařů žalované, kteří hodnotili zdravotní stav shodně tak, že jako dominantní onemocnění určili zdravotní postižení dle kapitoly XV, oddílu A, položky 1b) přílohy k vyhlášce, přičemž pokles pracovní schopnosti žalobce stanovili o 25 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

36. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není žádných pochyb. Souhlas s posudkem vyjádřila žalobkyně i žalovaná. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 7. 3. 2024 při rozhodování vyšel. Pokud dle posudku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 35 %, je žalobou napadené rozhodnutí založeno na nesprávně zjištěném skutkovém stavu, proto soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro nesprávně zjištěný skutkový stav a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
37. Česká správa sociálního zabezpečení je povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
38. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že dle § 38 písm. a) ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění (§ 40 ZDP), která se zjišťuje k datu vzniku invalidity. Soudu není zřejmé, za jakým účelem dané žalované ve vyjádření uvedla, citace zákonného ustanovení bez relevance k okolnostem věci je nadbytečná, každopádně zjišťování naplnění podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod je primárně úkolem žalované. Nezabývala-li se dosud žalovaná naplněním zmíněné podmínky získání potřebné doby pojištění v průběhu správního řízení v důsledku skutečnosti, že žalobcův zdravotní stav byl posudkovými lékaři žalované vyhodnocen tak, že žalobce nebyl shledán invalidní, bude na žalované, aby naplnění podmínky pro vznik nároku zkoumala po vrácení věci k dalšímu řízení.
39. Soud k tomu podotýká, že vznik invalidity žalobce byl posudkovou komisí konstatován ke dni 11. 5. 2023, přičemž žalobce je narozen dne 25. 3. 2004, tedy ke dni vzniku invalidity mu bylo krátce přes 19 let. Na situaci žalobce se tedy uplatní § 38 písm. a) ZDP a § 40 odst. 1 písm. a) ZDP, který stanoví jako potřebnou délku pojištění jeden rok. K tomu soud dále poukazuje na § 40 odst. 3 ZDP, podle kterého *pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia. Ustanovení § 12 odst. 1 věty druhé platí zde přiměřeně.*
40. Z obsahu správního spisu mj. vyplývá, že žalobce studoval od roku 2019 na střední škole. V žádosti o invalidní důchod ze dne 23. 1. 2023 je konkrétně uvedeno, že žalobce od 1. 9. 2019 studoval až ke dni žádosti Akademii řemesel Praha – Střední škola technická, Praha 4, Zelený Pruh 1394/50, přičemž je k tomuto studiu uvedeno, že byl připojen doklad – potvrzení o studiu od 2. 9. 2021 do 2. 9. 2022. Dle údajů z profesního dotazníku ze dne 2. 3. 2023 studoval žalobce od roku 2010 do roku 2019 ZŠ, poté studoval na středním odborném učilišti, a to od roku 2019, kdy je u tohoto studia dále poznámka, že opakuje třetí ročník, neboť studium nebylo z důvodu nemoci dokončeno. Z posudku posudkové komise mj. plyne, že žalobce byl student střední odborné školy řemesel, SOU oboru instalatér, opakoval třetí ročník pro dlouhou nemocnost po úrazu hlavy na snowboardu v 3/2022, plánoval maturitní zkoušku, pracoval přechodně brigádně. Dále bylo upřesněno, že žalobce byl studentem třetího ročníku střední oborné školy řemesel, SOU, obor instalatér, opakoval třetí ročník pro nemocnost Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

po úraze, dokončil studium a získal výuční list. Pokračoval ve studiu prvního ročníku navazujícího studia zakončeného maturitní zkouškou. Pracoval brigádně převážně o víkendech. V posudkových závěrech komise konstatovala, že žalobce mohl vykonávat původní zaměstnání, pokračovat ve studiu střední odborné školy i s použitím individuálního studijního plánu, pokračovat v menší intenzitě a rozsahu, mohl vykonávat práci méně fyzicky náročnou na kratší dobu i s přestávkami. Informace o studiu žalobce jsou dále obsaženy v jednotlivých lékařských zprávách, nicméně studium žalobce nelze na základě uvedeného považovat za dostatečně přesně prokázané ve smyslu posouzení naplnění podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod. Bude tedy na žalované, aby vyhodnotila splnění podmínek pro nárok na invalidní důchod žalobce poté, co si opatří příslušné adresné podklady.

41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení za právního zastoupení - 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. po 1 000 Kč (tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, neboť odměna advokáta je určena tarifní hodnotou 5 000 Kč, tedy 1 000 Kč za úkon (§ 7, § 9 odst. 2 advokátního tarifu). K tomu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení č. j. 6 Ads 209/2019 - 62 ze dne 10. 11. 2020 uvedl: „Zvláštní tarifní hodnota pro věci sociálního zabezpečení dle § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), obecně neporušuje zásadu rovnosti (čl. 1, čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ve spojení s právem podnikat a právem získávat prostředky pro své životní potřeby prací podle čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny.“ Dále soud přiznal dvakrát režijní paušál po 300 Kč. Celkem tedy 2 600 Kč. Žalované náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 11. 4. 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Mgr. Kamil Tojner, v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.